

riernes Vedkommende bliver hos Mejeriernes Fællesorganisationer. — Ændringsforslag under Nr. 6 vil mulig kunne hævdes at være overflødig. Fra flere Sider har der imidlertid været rejst Tvivl om det enkelte Mejeris Ret til at stemple sit Navn paa Emballagen. Lad være, at det kan hævdes og godtgøres, at denne Tvivl er uberegtiget, den er nu en Gang til Stede, og under disse Omstændigheder har Udvalget fundet det rigtigt ved Indførelsen af den under Nr. 6 omhandlede Ændring at hæve enhver Tvivl i saa Henseende. I øvrigt maa det blive en privat Sag mellem Mejerierne og Smøraftagerne, hvorvidt Mejeriets Navn skal stemples i Emballagen, i det Forhold blander Loven sig ikke. — Ændringsforslag Nr. 7 tillader Administrationen paa praktisk Maade at tilvejebringe ønskelig Vished for, at et til Kontrol antaget Mejeri har de dertil fornødne Driftsapparater. — Ændringsforslag Nr. 9 tilsigter at bemyndige Landbrugsministeren til at meddele Autorisation til, at man ogsaa til Salg i Indlandet kan ompakke lurmærket Smør og forhandle det i lurmærket Emballage. Man imødekommer derved et fra Bymejerierne fremsat Ønske, idet Bymejerier, som selv producere lurmærket Smør, jævnlig maa indkøbe lurmærket Smør og ønske Adgang til at ompakke det i lurmærket Emballage. — Ændringsforslag Nr. 11 tilsigter at skaffe fornøden Betyggelse for, at udenlandsk Smør, der ompakkes i hermetisk lukkede Daaser til Udførsel, mærkes saaledes, at det ikke kan udgives eller af Køberen antages for at være dansk Smør. — Endvidere tilsigtes ved Ændringsforslag Nr. 12 at tilkønde, at Ompakning kan finde Sted af Smør til Fustager, naar det mærkes saaledes, som det er foreskrevet i §§ 14 og 15. Jeg skal bemærke, at denne Adgang er ønsket af de handlende, som hævde, at der kan forekomme Tilfælde, f. Eks. ved Annullering af Ordre eller lignende, hvor det er ønskeligt at foretage en saadan Ompakning fra Blikdaaser til Fustager, og hvor det er ønskeligt at foretage Ompakningen, uden at det saaledes ompakkede Smør skal henføres under den lidet tiltalende Betegnelse „Skrabesmør“.

Ændringsforslag Nr. 16 til § 23 tilsigter at fjerne et „e“, idet det herefter ikke skal være fra særlige eller specielle Virksomheder, men fra særlig autoriserede og kontrolerede Virksomheder, at den i § 23 omhandlede Udførsel af fremmede Slagtevarer kan finde Sted. — Ændringsforslag Nr. 17 gaar ud paa at skærpe Straf-

bestemmelserne for den, der pakker fremmed Smør med det for dansk Smør foreskrevne Mærke, et Forhold, der ifølge dets Natur burde være hjemfaldet til meget streng Straf. — Ifølge den nuværende Affattelse af § 27 kunne de, der have befriet sig for Ansvar for Smør, der er indført i Strid med Forskrifterne i § 27, faa Landbrugsministerens Tilladelse til at tilbagesende saadant Smør til Afsenderen. Ved Ændringsforslag Nr. 18 ændres Forholdet saaledes, at der kan gives Tilladelse til ogsaa at tilbagesende Smørret til andre end Afsenderen. — Endelig tilsigter Ændringsforslag Nr. 19 at udelukke enhver Tvivl om, at Ansvar for Smørret, efter at det har passeret første Købers Lager, er at fordele efter Lovgivningens almindelige Regler i saa Henseende.

Saa vidt de af det samlede Udvalgte stillede Ændringsforslag. Jeg skal derefter gaa over til at omtale de af de to Mindretal stillede Ændringsforslag, af hvilke det første gaar ud paa at kræve, at den udenlandske Mælk, der indføres til Forbrug her i Landet, skal være mærket „udenlandsk“, og herpaa sigte de Ændringsforslag, der ere stillede af Mindretallet under Nr. 1, nemlig Forslagene Numrene 1, 13 og 14. Om dette Kravs principielle Overensstemmelse med Lovens øvrige Forskrifter, vil der neppe kunne rejses Tvivl, og en saadan Tvivl er heller ikke bleven rejst nede i Udvalget i Folketinget, i hvis Betænkning det hedder, at man betragter en saadan principiel Overensstemmelse som værende for Haanden. En Fyldestgørelse af dette Krav vil altsaa kun tjene til at sidestille Mælk, der indføres, med de øvrige i Lovforslaget omhandlede Landbrugsprodukter af udenlandsk Oprindelse. Det vil kundgøre for Publikum, at den udenlandske Mælk er af udenlandsk Oprindelse, ganske saaledes som Forholdet er for de øvrige fra Udlandet indførte Landbrugsprodukter. Det er blevet hævdet, at den Mælk, som indføres hertil fra Udlandet, er i kvalitativ Henseende lige saa god og staa fuldt Maal med den Mælk, der leveres her fra Landet. Jeg skal ikke modsige dette, men det forekommer mig paa den anden Side, at det er ubestridelig rigtigt, naar det af Foreningen af Mælkeleverandører til København og Omegn er udtalt i en Henvendelse til Udvalget, at den Kontrol, som deres Mælk er undergiven, er langt skarpere, langt mere effektiv end den Kontrol, der kan etableres herfra overfor udenlandske Leverandører. Spørgsmaalet bliver